

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/11/2020
Identifikačné číslo spisu:	3518010473
Dátum vydania rozhodnutia:	22.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3518010473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 22. apríla 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. A. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného F. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/86/2019 z 30. júla 2019 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 15T/99/2018 z 30. apríla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného F. A. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 15T/99/2018 z 30. apríla 2019, bol obvinený F. A. uznaný za vinného zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- dňa 24. júna 2018 v čase približne o 00:30 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky FIAT BRAVA, EČV: V-XXXBD, VIN D., D. V., v V. na L. X. V., kde pred bytovým domom číslo XXX/XX uvedené vozidlo zastavil pri pravom okraji vozovky na základe pokynu príslušníka Policajného zboru ppráp. W. S. vykonávajúceho služobný zákrok v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, avšak potom obvinený nasmeroval kolesá na ešte stojacom vozidle doľava smerom na ppráp. W. S. stojaceho v strede vozovky približne vo vzdialenosti dva metre od prednej časti uvedeného vozidla a následne na vozidle pridal plyn a dal vozidlo prudko do pohybu, načo ppráp. W. S. pred vozidlom v snahe vyhnúť sa zrážke ihneď uskočil smerom vpravo a ľavou nohou sa reflexívne vzoprel a odrazil od prednej časti uvedeného vozidla, aby stlmil náraz, následne obvinený jazdil ďalej s uvedeným vozidlom smerom do centra mesta Myjava, kde na ulici V. T. M. pred bytovým domom číslo XXX/XX vozidlo

odstavil a ušiel na neznáme miesto, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. OT/29/2014, z 23. apríla 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3. júla 2014, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov.

Za to bol obvinenému F. A. uložený podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obvinenému trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlo každého druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2To/86/2019 z 30. júla 2019, odvolanie obvineného F. A. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 15T/99/2018 z 30. apríla 2019, na verejnom zasadnutí postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom podal obvinený F. A. prostredníctvom obhajcu Mgr. Aleša Zollera, advokáta v Novom Meste nad Váhom, dovolanie z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného F. A. z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku a aby ďalej podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného aj uznesenie krajského súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uviedol, že orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť zadovážiť dôkazy ako v neprospech, tak aj v prospech obvineného. Obvinený nerozumie akým spôsobom svedkovia dospeli k presvedčeniu, že obvinený chcel poškodeného zraziť. Výpovede svedkov nie sú preto presvedčivým dôkazom. Svedkyňa F. S. nebola v prípravnom konaní dôsledne vypočutá a nebola dostatočne vyťažená. Otázky logického a zásadného charakteru, kde sa kto a aké vozidlá nachádzali, nikto F. S. nepoložil. Keďže vyťaženia svedka je elementárnou povinnosťou, ktorá bola zanedbaná, rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že spáchanie trestnej činnosti, ktoré sa obvinenému kladie za vinu ako útok na verejného činiteľa, nebolo spoľahlivo preukázané, nejestvuje ucelené reťazenie dôkazov, ktoré by usvedčovali obvineného ohľadom rozsahu, motívu ako aj následkov trestnej činnosti. Výpovede svedkov boli zámerne skreslené. Skutok, ktorý sa obvinenému kladie za vinu ako útok na verejného činiteľa, bol o obchádzaní obvineného pred ním stojaceho vozidla Policajného zboru, v úmysle dokonať skutok marenia výkonu úradného rozhodnutia a ujsť z miesta zastavenia. Vozidlo obvineného neprišlo do žiadneho nebezpečného fyzického kontaktu s poškodeným. Samotné preventívne vyhnutie poškodeného pred vozidlom v pohybe je jeho legitímnym aktom sebazáchovy, ale nevyhnutne nie je spojené s úmyslom ohroziť policajta. Obvinený uviedol, že ak by sa poškodený nohou reflexívne odrazil od prednej časti vozidla tak ako to poškodený uviedol, musela by tam logicky zostať viditeľná stopa po obuvi, škrabance, preliačiny alebo iné povrchové poškodenia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom vo vyjadrení k dovolaniu obvineného zo 6. marca 2020 navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, pretože je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

Písomným podaním z 25. novembra 2019, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 11. marca 2020, označeným ako „návrh na vypočutie svedka v dovolacom konaní“ navrhla F. S., aby bola vypočutá ako svedok v dovolacom konaní o okolnostiach spáchaného skutku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) za splnenia podmienky podľa § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie obvineného F. A. nie je dôvodné, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku a poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodiť, a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti, nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku), preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá, a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010) a uvedené obvinený ani nenamietal.

Obvinený však napriek tomu, že označil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, teda formálne namietal (ne)zákonnosť dôkazov, ako konkrétne dôvody pod § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku však označoval „nepresvedčivosť“ vykonaných dôkazov, ktorá námietka nezodpovedá označenému dôvodu dovolania, ale možno ju subsumovať pod § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, lebo touto cestou sa obvinený v podanom dovolaní domáha zmeny spôsobu hodnotenia dokazovania a snaží sa následne zmeniť znenie skutkovej vety výroku o vine vo svoj prospech, a teda z pohľadu daného dovolacieho konania ide o námietky irelevantné, pričom v tomto smere odkazuje dovolací súd na závery uvedené k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ obvinený namieta „nevyťaženosť“ svedkov a domáha sa výsluchu svedkov (F. S.) na ďalšie skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky dopĺňa, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku - „rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom“ a jeho zrkadlové znenie - „rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom vykonané nezákonným spôsobom“, nemožno vykladať v rozpore s jeho logickým i materiálnym významom a účelom (je založené na dôkazoch) tak, že pôjde o prípady, keď súd dôkaz nevykonával. Súd nie je povinný vykonať dôkazy, ktoré strany nenavrhli a tiež nemusí vykonať ani tie dôkazy, ktoré strany síce navrhli, ale súd ich nepovažuje za rozhodné a dôležité pre spravodlivé rozhodnutie (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku, § 2 ods. 11 Trestného poriadku) a napokon súd nemusí vykonať ani tie dôkazy, ktoré strany síce navrhli, ale „neskoro“ (§ 240 ods. 3 druhá veta Trestného poriadku), alebo neprejavili reálnu snahu o ich vykonanie (§ 240 ods. 4 tretia veta Trestného poriadku). Rovnako je v kompetencii súdu určovať medze výsluchu svedka s poukazom na § 132 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého svedka možno vypočúvať len do miery nevyhnutnej pre trestné konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/2008).

Tiež si treba uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, lebo v zmysle § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nevyhovenie požiadavke na ďalší postup súdu pri dokazovaní podľa predstáv obvineného nevyvolalo pre obvineného negatívne ovplyvnenie práva na spravodlivý proces tak, aby tento postup súdu mohol byť považovaný za taký nedostatok súdneho konania, ktorý by oprávňoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vysloviť naplnenie

dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že z postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale i súdov nižších stupňov počas celého doterajšieho trestného konania nevyplýva, že by tieto neprejavili rešpekt k právam obvineného, najmä v súhrne k právu na spravodlivý proces a konanie uskutočňovali účelovo v jeho neprospech.

Z vyššie uvedených dôvodov nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať.

Pokiaľ sa obvinený nestotožňuje so závermi konajúcich súdov o vine obvineného a „v tomto duchu“ je založená argumentácia obvineného (obvinený nesúhlasí predovšetkým so skutkovými závermi konajúcich súdov a odmieta svoju vinu v skutkových okolnostiach, že by spáchal trestný čin útoku na verejného činiteľa) je nevyhnutné uviesť, že obvinený nerozlišuje skutkové námietky od tých právnych, ktoré jedine možno považovať za relevantné, a teda bolo by možné sa nimi zo strany dovolacieho súdu zaoberať.

Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku môže totiž obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšiehoprehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (výnimkou je v danom smere len dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku). Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Námietky obvineného smerujúce voči konečným skutkovým zisteniam a záverom namietajúce ich správnosť či úplnosť sú preto z pohľadu dovolacieho konania irelevantné, keďže pre dovolací súd je záväzný skutok tak, ako bol tento ustálený zo strany okresného a krajského súdu - ten nemôže nijako meniť ani dopĺňať.

K námietke nesprávnej právnej kvalifikácie skutku - zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona [obvinený nenamietal spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania prečinu, ale súd jeho vyhlásenie neprijal okrem iného aj z dôvodu súbehu trestných činov] dovolací súd zároveň zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V predmetnej veci zároveň dovolací dospel k záveru, že obvinený svojím konaním uvedeným v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku naplnil všetky, t. j. formálne i materiálne znaky skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, lebo obvinený F. A. použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa - príslušníka Policajného zboru závažnejším spôsobom konania so zbraňou - osobným motorovým vozidlom (R 36/1976).

Pokiaľ ide o námietku obvineného k otázke zavinenia, táto je rovnako nedôvodná. Subjektívna stránka trestného činu totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (stanovisko č. 3 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011).

Nebol preto naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd ešte dopĺňa, že podanie F. S. doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorá mala postavenie svedkyne v pôvodnom konaní a odmietla vypovedať, dovolací súd považoval za irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že dovolací súd nevykonáva dokazovanie vzhľadom na vyššie uvedenú viazanosť skutkovým stavom veci, ktorý dovolací súd nemôže skúmať a modifikovať. Uvedená osoba z titulu postavenia svedka nemá v tomto smere Trestným poriadkom priznané žiadne oprávnenia v dovolacom konaní.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené žiadne dôvody dovolania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.